

לאשקלון סאילת 10-12 מיליון סוֹן לשנה - למכירה באירופה. זה יהיה יוחר זול מאשר דרך סואץ, כי יובילו בסנקרים גדולים, ענקיים. בסוֹץ עלה מ-60 עד ... דולר יוחר. הצנור יעלה 60 מיליון דולר, 22 חהן פרס (ממלוח גרמניה - בזה עוסק שנער) 22 מיליון - ישראל (מנסיס עכשיו לגייס הכספים), 16 פרטואנחנו.

הביא מתנה לפוליה - קופסה שוקולדה.

הזכיר לי שעלי להשלים בשביל התרגום הגרמני (פגישות עם ערבים) הנסיון של

איזנאור ע"י אנדרסון, הנסיון של מחלקת חוץ. הנסיון שלי עם מיסו, והשיחה של זהצליסט סנגל עם נאצר. עלי לעיין בחומר שלי בשדה בוקר.

אחר כך בא מוקה. שאלתי למטר השנוי בדיגול לדבריו: השיחה עם אבן קלקלה, השמעה

רוסיה. המחווך בין מוקה ודיגול הוא נאמנו של דיגול די סן לגיה יועץ מדיני של דיגול. אנחנו מוסיפים לקבל חלקי חלוף, וגם מסמך הבטיח המירג'ים.

אחריו בא פרופ. מורגנטו, קרוב רחוק למורגנטו שלנו. הוא כותב על מדיניות אמריקה ובה"ת בישראל, היה מוכן לפגוש אותי.

בי סן לגיה כתב למוקה כי דיגול כותב תשובה - היגמר בחגים (פולד וראש שנה)

אקבל אותה בימים הראשונים ליאנואר.

בשבע בערב הלכתי לאספת השוללים בבנין הפיס, האספה נמשכה עד אחרי 11. רובם דיברו

בכנות על הרגה החדשה של רפי - ולא רוצים לחסלה, כי רק אחד או שנים דיברו בעד איחוד, אבל רפי נרצחה כבר.

25.12.67, יום ד'

בבוקר בא אצלי שוויצר, שהיה כשבועים בדרום אמריקה. הבוריס אוהדים מאוד לישראל

לעם היהודי ולתנך. יש תקווה לעליה מדרום אמריקה. השחורים אינם מרגשים עצמם כל כך ברע

אצל האפריקנרים. אולם האינטלגנציה השחורה, מרגישה עצמה מדוכאת ומופלת לרעה. הוא

מחייב האיחוד אבל ישאר בחוץ. שאלתיו סיבו של שוקן. אכססססס חושב שהוא איש עם חזון.

שאל על מכתבי לדיגול. אמרתי לו שעד עכשיו רק פוליה קראה המכתב. אם אקבל החשובה -

אולי אזמין העורכים ואקרא לפנייהם חליפת המכתבים - אם יחייבו לא לפרסם. אולי אחליט

רק לאחר שאקבל התשובה.

- ביקשתי אחמול את מוקה שיקח אתו רשימה בהארץ על דיגול ויראה בשובו לפריס

(הוא חוזר מחר) אם העיונים הצרפתיים פרסמו כל הרשימה או רק דברי דיגול עם ראש ממסלח

סוריה.

הידיד של ד.ג. כתב למוקה בשבילי. "הגורם" מבקשני שחודיע כי הוא מתכוון לענות

לו בקרוב על מכתבו המעניין. אני משער שבדעתם להכין התשובה במסך חופשה סוף השנה, וכי

אוכל למסרה לך אותה עם שובך לצרפת". נתבקשתי - כותב מוקה - להעביר שורות אלה לידיעתך.

המכתב הנ"ל נתקבל אצל עוזרו של מוקה ביום 21.12.67.

אחרי הצהריים (בשעה 2) נתכנסה סיעת רפי בכנסת. נוכח גם אכססססס אלתרמן. משה הרצה

על כמה בעיות מדיניות: הגדה - יש לתת לה לדעתי אבטונומיה, ואם הם רוצים להשאר נתיני

ירדן - יבושם להם, אלא צבא ישראלי ישאר בגדה. רצועה עשה יש לצרף, ואת פליסיה לישב

בגדה ולתת לצאת לגדה המזרחית או לקוויס, כפי שרבים עושים זאת כעת. אמרתי שבקשרת

הימים הקרובים לא אביע שום דעה.

בארבע - נגשתי לכנסת - אם כי לא היה כל עניין. בחדר המזון נפגשתי עם דוד הכהן.

סיפרתי לו שחמיר העביר לידי חשבתו על סירובו להרשות לי להופיע בוועדה חו"ב. הוא

ניסה לסשטש שלא הוא סרב להרשות הופעה, אבל אמרתי שחברי ועדה חו"ב סיפרו לי שהוא סרב.

אמר שהוא היה מיעץ לי שאביא את השאלה בפני הכנסת בדרשה למסור הדיון לוועדת חו"ב.

אמרתי לו שאיני זקוק לעצותיו באילו דרכים עלי להופיע בפני ועדה חו"ב. כחבר הוועדה

וכיו"ר הוא היה חייב לדאוג להופעתי לברר מהו המחלל הבטחוני ולא לדאוג לכבודו של איחול.

אמרו לי ששפרינגר הגרסני רוצה להיות אצלי בשש במלון דוד המלך, אבל מכיוון שלא

הופיע עד שש וחצי - קמחי וניגשתי החילה לבית החולים להיפרד מפוליה ושכתי לירושלים.

26.12.67, יום ג'

בעשר וחצי בבוקר עליתי לשדה בוקר. הבעתי הנה בשתיים עשרה וחצי.

במקרה בליתי היום שביום 23.6.67 שלחתי מכתב לדיגול שיקבל אח שמעון פרס לשיחה.

3.10.66 (או 23.10.67) שו יש נאמו של שאול עלי.

יש לחפש גליון הפח"צ מיום 3.10.66.

29.12.67, יום ו'

חיטשתי ומצאתי מתי הגיע אלי המכתב של רוטשילד על העתונאי המילטון שדיבר עם נאצר,

והציע לי להוסיב שנינו (אוחי ונאצר) לשלוש שעות בחדר סגור ונגיע להסכם. זה נמטר לי ע"י

יצחק ביום 27.2.63. גליתי מברק מלוריה מיום 6 במארס 1963 שקיבל מכתבי בענין המילטון.

במברק שני לוריה מודיע (19.3.63) שהמילטון יגיע ב-27 במארס ללוד ומבקש שאמגוש אוחו שם.

מברק מלוריה (14.3.63) מודיע שהמילטון מוכן לבוא.